

ſette, ſom har ligget paa Tingets Bord fra 16de Januar, og ſom Finansudvalgets Flertal rigtig nok nu foreſlaar forkaſtet eller forandret. Vi ere ikke ganſke uvante med, at Finansudvalget handler efter Luner, men i dette Tilfælde er Finansudvalget gaaet betydelig videre i Lunefuldhed end det plejer.

N. Nielsen: Den ærede Ordfører ſkulde have hørt efter, hvad jeg sluttede mit ſidſte Foredrag med, den Indſtilling, jeg der gjorde til Finansudvalget og Tinget, ſaa kunde han viſt have ſpæret de fleſte af de stærke Udtaaleſer, han kom med. Den gif nemlig ud paa at henſtille til de Herrerſ Overvejelſe, om de Grunde, der forelaa overfor den af mig anbefalede Kirke, ikke vare af en ſaadan Beſtaffenhed, at de ſtemte med de Grundſætninger, efter hvilke vi hidtil have givet ſaadanne Bevillinger, og, for ſaa vidt det var Tilfældet, da ogſaa at give den her, nu da Hindringen er ryddet af Vejen, den, at man ikke havde Penge. Det var kun det, min Indſtilling gif ud paa. Naar det ærede Medlem gjorde ſig lyſtig over, at der tidligere havde været en større Pengesum, og ſagde, at der ſlet ingen var nu, vil jeg dog bemærke, dels at der endnu er 2,500 Kroner, og dels at naar der ganſke viſt tidligere har været tegnet i større Udſtrækning, ligger det ganſke naturlig i, at det er 10—11 Aar ſiden, og at Stillingen i den Tid er bleven forandret; en Del ere fraflyttede, en Del døde, og ſaa er det meget rimeligt, at Tegningen kan være ſvundet noget ind. Naar det ærede Medlem ſagde, at der ikke var noget beſværligt i at have 1 Mil til Kirke, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der er en lille Smule Forſkel paa, i et ſaadant Sagn og i Hedeegnene i det hele at have en Mil til Kirke og ſaa at have ſaa langt i de øſtligere Egne. Dels ere Vejene bedre her, dels kunne Folk i Reglen ſelv køre eller komme op at køre med andre, medens de her i Reglen maa gaa; de have end ikke Stude, fordi de for en ſtor Del ere Nybyggere. Dernæſt vil jeg gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at i Fjor bevilgede man en Kirke i Mgod, Naboſognet hertil, ganſke under de ſamme Betingelſer ſom her. Til den ærede ſidſte Taler (Tauber), der undrede ſig over den ſtore Sum, der var Tale om, ſtal jeg gøre den Bemærkning, ſom min Nabo her (Nøhr) med Rette gjorde, at det er akkurat ſamme Sum, ſom man bygger en Kommuneſkole for paa Møen, ſaa det ſynes jo ikke at tyde paa, at vi ere ſaa færdeles floſte paa det. Med Henſyn til en anden Bemærkning af ham vil jeg gøre gældende, at vel kan det være, at Præſter

og Provſter og den Slags Folk kunne gøre Krav paa Kirker i større Udſtrækning, end man i Almindelighedønſter — end i alt Fald jegønſter — det tvivler jeg ikke om, men det er ſikkert nok, at den Befolkning, her er Tale om i Midtjylland, overfor denne beſtemte Plan er meget stærkt ſtemt og ihærdig virkende for at komme til at ſaa det Gode, ſom det er for dem at ſaa en Kirke, ſom ligger i alt Fald indenfor en Afſtand af helſt ikke over 1 Mil. Jeg ſtal dermed fremdeles anbefale Indſtillingen her, men tillige alſaa, vel at mærke forudſat at naar de Betingelſer, under hvilke man tidligere har givet Bevillinger til Kirker, ogſaa ved nærmere Efterſyn ville viſe ſig at være til Stede for denne Kirkes vedkommende — og det er jeg ſagt overbevist om, at de ville — at ſaa ogſaa Finansudvalget vil tage denne Kirke med her.

Berg: Det forekommer mig, at det Spørgsmaal, der nu ſaa pludſelig er rejſt, havde været bedre tjent med at blive liggende i den Bugge, hvori man lagde det den 16de Januar, da Udvalget ſagde, at det ingen Indſtilling vilde gøre. Jeg opfatter ikke dette, ingen Indſtilling at ville gøre, ſom noget ſom helſt afviſende. Man bliver derved kun ſtillet fuldſtændig frit til den ene eller anden Side og tør ikke trække det frem til Anbefaling. Saaledes forſtaar jeg dette: „gør ingen Indſtilling“, og ſaaledes forſtaar jeg ogſaa min Deltagelſe deri. Jeg vil ingenlunde, ved ikke at gøre Indſtilling, forpligte mig til at være imod den Sag, men vil tværtimod lade den være ligetil med andre Sager med ſamme Bæſis. Nu komme de Herrer Forſlagsſtillere og trække denne Sag pludſelig frem ſom Flertal i Udvalget, uden at have os med. De forlade den Poſition, ſom alle vare enige om, og komme nu pludſelig op med det Spørgsmaal her, og derved kaſte de en Belysning derpaa, ſom jeg mener, det ikke fortjener. Den ærede Ordfører har ſærlig godtgjort det, thi han maatte lige overfor Indbringeren af Andragendet (N. Nielsen) værge ſig imod, at han var enig med ham. Han har motiveret det ſaaledes, at han har maattet konkludere med, at dette Andragende kunde han ikke anbefale til Tingets Overvejelſe, uden at paatage ſig et Anſvar. Saaledes har den ærede Ordfører motiveret Andragendet, og deri giver jeg ham fuldſtændig Ret. Naar jeg ſtal ſige min Mening om dette Andragende, ſaa vil jeg ſige: Dette Andragende gaar ud paa noget ſærligt, noget nyt fremfor alle andre Andragender. Vi have nu her en Orime, hvorved der er blevet ſkaaret et ſtort Stykke